

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 7, ročník 28

www.farnostzidenice.cz

19. prosince 2021

Vydání s vánoční přílohou a kalendářem farnosti uprostřed

Mikulášovy svršky

“POZOR! Článek není vhodný pro děti do x let, mohly by přijít o víru v Mikuláše!”

Začátkem prosince jsme v našem kostele měli možnost přivítat milou návštěvu - biskupa Mikuláše. Je krásné, že si naši farnost oblíbili již dva biskupové a pravidelně jednou za rok se s námi rádi setkávají. Pro biskupa Pavla jsme zatím nepřipravili žádnou scénku, ale biskup Mikuláš má v tomto vždycky výhodu. V sobotu ráno jsem musel v kostele využít pohostinství zázemí kostela. A v tom se to stalo. Na zemi ležely ponožky, na radiátoru krabička od dámských punčochových kalhot. Co se tu dělo? Otázka mi proletěla hlavou. Naštěstí si některé věci pamatuji, a tak jsem se hned uklidnil. To je přece po hercích ze scénky! Cestou k oltáři jsem si všiml, že měsíc nebo slunce odhodili pod obětní stůl pár černých rukavic. Naštěstí mi bylo jasné, odkud vše pochází! Ale co kdyby někdo nebyl v pátek večer v kostele? Ani jsem nechtěl domyslet, co by si pak někteří lidé mohli představit, co se tam asi dělo. Hrůza!

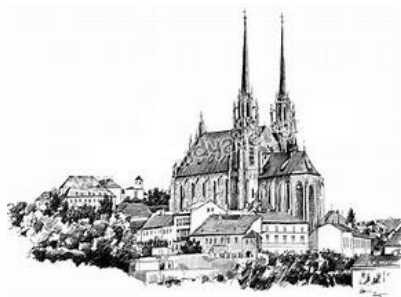
Podobnou situaci zažívali prvotní křesťané, kteří se potýkali s různými předsudky těch, kteří se dovídali jen útržky z křesťanské víry a bohoslužby. Tito křesťané museli čelit různým obviněním. A to vše pro neznalost souvislostí. Budou Vánoce a mnoho lidí se k nám přijde podívat na betlém a na kostel. Zkusme jim, když je potkáme, pomoci, aby pochopili trochu více z křesťanství. Dejme jim informace o počtu betlémů, stáří a výrobcích, ale zkusme jim také zprostředkovat ono proč se s tím vším namáháme, proč tak zdobíme kostel... Měl jsem jednu touhu, a to udělat doprovodný program pro návštěvníky kostela. Z různých důvodů se tuto touhu nepodařilo uskutečnit. Ale to nevadí, za rok je také čas. Nebo si Pán vyhlédne jiný způsob.

Požehnané Vánoce všem!

Váš Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, farář

Zprávy z diecéze

Všichni jsou srdečně zváni k prožívání Roku rodiny Amoris laetitia,

který vyhlásil papež František 19. března 2021. Rok vyvrcholí Světovým setkáním rodin v červnu 2022.

Nemusíte nikam jezdit, ani dělat nějaké složité aktivity. STAČÍ, když se podíváte na www.rodiny.cz/slavime-rok-rodiny-nejnovejsi-udalosti/.

Co najdete:

- 9 videí s papežem Františkem a rodinami z celého světa v délce necelých dvou minut s českými titulky,
- ke každému videu Průvodce s hezkými náměty pro setkání doma v rodině i pro setkání s dalšími rodinami.

Co se připravuje - na vira.cz se budete moci přihlásit k odběru mailů s nejdůležitějšími impulzy k Roku rodiny.

Připomeňme si, co Rok rodiny sleduje:

- 1) chce obrátit pozornost k apoštolské exhortaci Amoris Laetitia,
- 2) ukazovat, že svátost manželství je dar,
- 3) uschopnit rodiny (kam patří manželské páry, děti, mladí lidé, starší osoby a ti, kteří prožívají krizi) k aktivnímu apoštolátu,

- 4) učit mladé lidi růst v pravdě lásky a ve vědomí sebe jako daru ve všem, čemu se věnují.

Chcete pomáhat osamělým nebo se sami setkávat s dobrovolníkem?

Přesně rok pomáhá Dobrovolnické centrum Diecézní charity Brno osamělým lidem v programu Dobré srdce domů. Opuštěnému člověku najde vhodného dobrovolníka, se kterým se pak pravidelně setkává a buduje vztah. Programu s názvem Dobré srdce domů se už zúčastnilo 22 klientů a 20 dobrovolníků. Společně prožili více než 400 hodin rozhovorů, vycházek nebo jiných hezkých chvil.

Přihlásit se je možno u paní Simony Císařové na telefonu 731632705 nebo napsat email: simona.cisarova@brno.charita.cz.

Křesťanský advent a Vánoce

Na webu www.krestanskevanoce.cz se nabízí více jak 1300 rozmanitých programů, které jsou postupně doplňovány. Najdete: rorátní mše svaté, charitativní programy, roznášení Betlémského světla; mezi vánoční nabídkou programů nechybí oblíbené možnosti návštěvy betlémů v jednotlivých kostelech, půlnoční bohoslužby, slavnostní vánoční či novoroční bohoslužby, vánoční koncerty, vánoční představení živého betléma, obřady žehnání vína, obnova manželských slibů, silvestrovské děkovné bohoslužby či Tříkrálová koleda. V programech je možné vyhledávat podle místa, ale i dalších kategorií.

Redakce

dle webu diecéze

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Milí koledníci, dárci a podporovatelé
Diecézní charity Brno, milé sestry a bratři,

každoročně vítáme nový rok v brněnské
diecézi Tříkrálovou sbírkou. Také
v roce 2022 plánuje Diecézní charita Brno
tradiční sbírku ve dnech 1. až
16. ledna. Jaký bude dvaadvacátý ročník,
však opět zůstává otázkou.

Loňská Tříkrálová sbírka byla v mnoha
ohledech mimořádná. Poprvé po dvaceti
letech se nemohli setkat koledníci a dárci,
nezazněla oblíbená koleda ani nezacinkaly
rolničky v tradičních průvodech. Přesto se
v brněnské diecézi podařilo získat
17 512 708 korun. Bylo to díky štědrosti
dárců i jejich ochotě přizpůsobit se situaci
a využívat on-line služby.

Získané peníze z Tříkrálové sbírky pomohly
například lidem, pro které stávající sociální
systém nemá řešení a kteří žijí pod hranicí
důstojného života. Tyto osoby již mnoho let
vyhledává Charitní záchranná síť po celé
diecézi. Do služby pro lidi s mentálním
a zdravotním postižením Betany Boskovice
zase zakoupila blanenská Charita koncem
června speciální vícemístný automobil
s nástupní plošinou pro vozíčkáře.

Zhruba polovinu nákladů na nový vůz
financoval právě výtěžek z této sbírky.
Boskovický automobil pomáhal i lidem
po ničivém tornádu na jižní Moravě. Jedna
z jeho prvních cest vedla právě na
Břeclavsko a Hodonínsko, kam po živelné
katastrofě vyjížděl krizový Tým
mimořádných událostí OCH Blansko. Dary
z Tříkrálové sbírky pomáhají i nevyléčitelně
nemocným a umírajícím prožít poslední
okamžiky doma se svými blízkými. Péči
o ně zajišťuje síť charitních domácích
hospiců a lůžkové zařízení v Rajhradě
u Brna.

Děkuji Vám, že přispíváte lidem v nouzi
a podporujete Tříkrálovou sbírku. Vaše dary
dokážou proměnit složité životní osudy
a jsou znamením, že solidarita a vzájemná
pomoc je naší společnou hodnotou.

Věřím, že požehnání Tříkrálové sbírky 2022
opět přinese radost a naději do našich srdcí
i do našich domovů.

Upřímně Vám všem děkuji za podporu,
modlitby, dary i přízeň.

S přáním všeho dobrého

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

Zahájení kanonizačního řízení

P. MARTINA STŘEDY, SJ

Milé sestry a bratři,

Kongregace pro kauzy svatých v Římě udělila souhlas k zahájení kanonizačního řízení otce Martina Středy, kněze a řeholníka Tovaryšstva Ježíšova. Proto se na vás jako váš biskup obracím se žádostí o sdělení užitečných informací týkajících se otce Martina Středy. Zvláště vyzývám vás, kdo můžete podat svědectví o případných milostech obdržených na jeho přímlovu, nebo je vám známa nějaká překážka pro kanonizační kauzu, abyste ji sdělili do kanceláře sekretariátu (Petrov 8, 601 43 Brno) do 31. ledna 2022.

Podrobnější informace jsou v textu ediktu, který je zveřejněn na webových stránkách Biskupství brněnského (www.biskupstvi.cz).

A všechny vás prosím o modlitbu, aby veškeré dění v souvislosti se zahajovaným kanonizačním řízením otce Martina Středy přineslo duchovní užitek.

Děkuji.

Váš biskup + Vojtěch Cikrle

Svátek v kalendáři (2)

24. listopadu slaví církev památku sv. Ondřeje Dűng Lac a druhů.

Evangelium začalo být na území dnešního Vietnamu hlášáno od poloviny 16. století. Církev v této zemi od samého začátku po tři staletí prožívala s krátkými přestávkami pronásledování. Velmi mnoho trpících pronásledováním pro víru zemřelo v horách a lesích nebo nezdravých krajích, kam byli odsouzeni. Církev připomíná, že spadají do rámce skupiny mučedníků uváděných za jménem Ondřeje Dűng Lac. Jedná se o 8 biskupů, 50 kněží a 59 laiků kanonizovaných 19. 6. 1988 papežem Janem Pavlem II. Mezi 59 svatořečenými laiky je 16 katechetů, 4 lékaři, 3 vojáci, soudce i matka šesti dětí. V jejich čele je uváděn Ondřej Dűng Lac, který se narodil v r. 1795 v Bac Ninh ve Vietnamu do chudé pohanské rodiny. Později se dostal do péče jednoho katechety a při svatém křtu obdržel jméno Ondřej. Brzy potom začal studovat v semináři. Po osmi letech zahájil svou misijní kazatelskou činnost. Po dostudování teologie byl 15. 3. 1823 vysvěcen na kněze. Stal se neúnavným misionářem, vynikal vytrvalostí i komunikačními schopnostmi. V r. 1833 vypuklo povstání a za jeho strůjce byli neprávem označeni věřící katolíci. Šlo o rozmar císaře Minh Manga, který ediktem ze 6. 1. 1833 nařídil všem křesťanům, aby se vzdali své víry. Na znamení, že se jí zřikají, měli šlápnout na kříž. Z důvodu pronásledování se Ondřej musel skrývat. Přes prožívané potíže byl neúnavný ve svém kázání a slovem i příkladem povzbuzoval věřící, pro které byl vzorem. Žil prostě a mnoho lidí přivedl k Bohu. Aby utajil

identitu, změnil si své jméno na Lac a odešel pokračovat v misijní činnosti do jiné oblasti.

Po dalším působení se ještě 2x dostal mezi zadržené a 10. 11. 1839 byl při cestě domů zajat naposledy. Ve vězení byl mučen a nakonec 21. 12. 1839 byl v Hanoji sťat.

Mohlo by se zdát, že v dnešní době zdánlivé svobody nepotřebujeme připomínku příkladu svatých mučedníků z dávných i nedávných dob. Jistě žijeme ve společnosti, která oplývá blahobytem a jakousi jistotou, že křesťanství a křesťanům u nás nehrozí žádné nebezpečí. Je však mnoho důkazů skrytých i přímých útoků na Kristovu církev a na smýšlení vlažných věřících, kteří snadno mohou podlehnout, zvláště tam, kde tyto útoky míří na jejich děti. Myslím si, že společnost upadla do přesvědčení samospasitelnosti, a to ve všech oborech a oblastech lidského života. Tak se nezadržitelně vzdaluje od pravdy evangelia, a tím se sama vystavuje velkému nebezpečí pádu do propasti, ze které nebude úniku. Věřím, že právě proto jsou příklady svatých, kteří se vzdali všeho, i svého života, a tak nás důrazně upozorňují na skutečnost, že na tomto světě nežijeme pouze pro sebe a své pohodlí, ale z Boží milosti. Máme svědčit o Jeho veliké lásce k nám, žít z Jeho pravdy a moudrosti a moudře spravovat Jeho stvořitelské dílo. Takovýto způsob života je v dnešní době považován za bláznovství. Málokdo si však uvědomuje, že být bláznem pro Krista je pro spásu lidí nezbytné. Ťukání si na čelo vůči lidem, kteří svým jednáním chtějí být blázny pro Krista není vůbec moudré ani prozíravé.

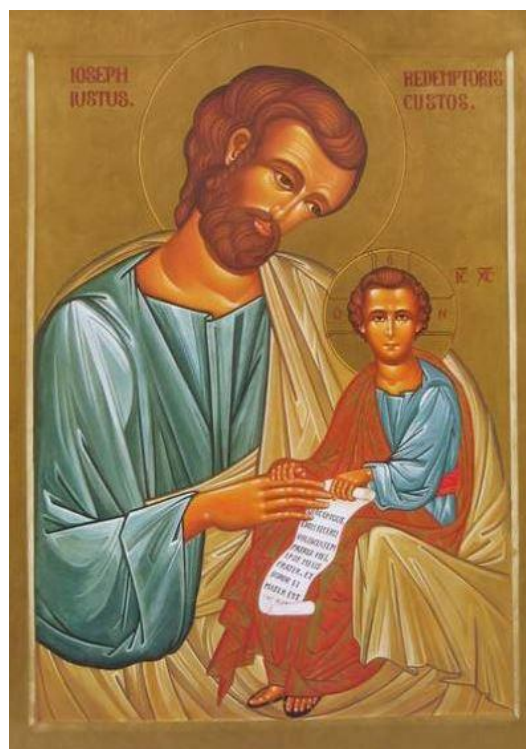
Přeji všem pokojné prožití dalších dnů plných tvořivé činnosti pro spásu svoji i celého světa.

JA

Rok svatého Josefa

8. prosince 2021 skončil Rok svatého Josefa. Svatý otec František ho vyhlásil ke 150. výročí vyhlášení sv. Josefa za Ochránce všeobecné církve. Brzo po svém zvolení vložil jeho jméno do mešního kánonu, protože má zkušenosti s jeho velkou přímluvou při pastýřské službě v Buenos Aires.

Svatý Josef je tichým, ale zato velkým spojencem na naší životní cestě. Dobře Ježíše zná, zná ho ze své každodennosti. Může nás inspirovat v našich všedních dnech, při práci, v lásce v rodinném životě, v modlitbě, ve směřování složitých situací ... Josef umí vytvořit domov, učí nás dobrým vztahům v rodině i v církvi! Rádi se k němu obracejme i nadále o přímluvu u Boha.

Děkuji vám, drazí farníci, za krásný ornát s jeho ikonou, který jsem od vás dostal ke kulatým narozeninám.

*P. Josef Večeřa
farní vikář*

Z farnosti aktuálně

Vykradená fara

V noci z 24.11. na 25.11. v době mezi jednou hodinou noční a šestou hodinou ranní došlo k vykradení farní kanceláře v budově fary. Následně bylo zjištěno, že se pachatelé pokusili do objektu fary vniknout už dříve, a to někdy v od 18.11., což se jim naštěstí nepovedlo. Při tomto prvním pokusu však došlo k poškození několika oken. V kanceláři pachatelé odcizili necelých šest desítek tisíc v hotovosti a přenosný počítač, který byl majetkem pana faráře. Celková škoda je vyčíslena na 121.101,- Kč. Z toho farnosti vznikla škoda ve výši 89.552,- Kč. V současné době se řeší zabezpečení oken mřížemi. Dvůr a chodba a kancelář jsou nově vybaveny kamerovým systémem. Ještě je třeba říci, že ve středu 24.11. bylo do banky odneseno asi stotisíc, což znamená, že škoda by mohla být i větší. Farnost je pojištěna a škoda by měla být uhrazena. Pocit bezpečí a důvěry se však bude vracet pomaleji. Prosím vás všechny o opatrnost a při odchodu z fary o důslednou kontrolu zavření oken a dveří.

Spolu na cestě

S vděčností v srdci děkuji, že volání Ducha svatého a pozvání ke spolupráci na cestu spolu přijalo v naší farnosti 48 přihlášených, kteří jsou rozděleni do 8 pracovních skupinek.

První setkání proběhla v týdnu od 15.11.2021. Společně strávený čas jsme naplnili modlitbou, představením se, seznámením se s 10 možnými tématy a výběrem jednoho z nich.

Práce ve skupinkách vyžaduje aktivní účast a přijetí způsobu dialogu, který je v jádru duchovním rozhovorem. „Spolu na cestě“ se dáváme k dispozici Duchu svatému a v rovnováze se snažíme naslouchat druhým a sdílet se.

Všechny farníky zvu, aby svojí osobní modlitbou přispěli k naplnění myšlenek Svatého otce Františka, aby synodální cesta vedla církev k Bohu.

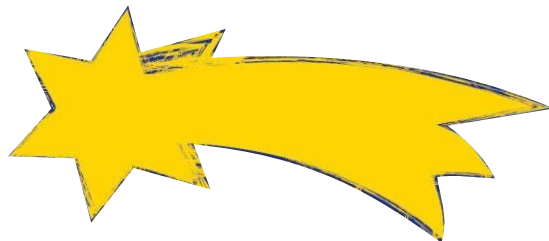
Z. Hamplová

Cílem synody není vyprodukovat dokumenty, nýbrž „dát vzklíčit snům, probudit prorocství a víze, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějnému úsvitu, učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, zahřívát srdce a rukám navrátí sílu.“ (z dokumentů k synodě)

VÁNOČNÍ KALENDÁŘ FARNOSTI

Kostel sv. Cyrila a Metoděje v Brně – Židenicích
je otevřen pro veřejnost o vánočních svátcích
od 25. 12. 2021 do 4. 1. 2022
každý den od 15.00 do 18.00 hodin

Možnost prohlídky betlémů:

- dřevěný betlém z r. 1938 vytvořený řezbářem V. Andrešem,
- perníkový betlém, každý rok originální.

Svátoost smíření:

22. a 23. 12. 2021 od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:50 hodin.

Na Štědrý den a Boží hod vánoční se nezpovídá.

Zveme k účasti na vánočních bohoslužbách:

24. 12. 2021 Štědrý den

v 6:00 hod. poslední roráty

v 15:30 hod. vánoční mše s dětmi

půlnoční mše sv. ve 23:55 hod. začíná přinesením betlémského světla

J. J. Ryba – Česká mše vánoční „Hej mistře“

zpívá chrámový sbor a sólisté za doprovodu orchestru

25. 12. 2021 Hod Boží vánoční - mše sv. v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

chrámový sbor zpívá vánoční písně v úpravě Luboše Fišera při mši sv. v 10:00 hod.

26. 12. 2021 svátek Svaté rodiny - mše sv. v 8:00, 10:00 a 18:00 hod.

při mši sv. v 10:00 hod. Jan Seidel - České lidové koledy pro trojhlasý dívčí sbor

a dechový kvintet

při každé mši obnova manželských slibů

27. 12. 2021 svátek sv. Jana

mše sv. v 18:00 hod. s tradičním žehnáním vína

29. 12. 2021

mše sv. (již) v 8:00 hod.

v 19:00 hod. vánoční koncert Scholy brněnské mládeže

1. 1. 2022 slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. o půlnoci, v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

2. 1. 2022 2. neděle po Narození Páně

mše sv. v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

v 16:00 hod. vánoční zpívání v podání souboru Collaudeamus

6. 1. 2022 slavnost Zjevení Páně

mše sv. v 7:00 a 18:00 hod.

9. 1. 2022 svátek Křtu Páně

mše sv. v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

„**TŘÍKRÁLOVÝ PODVEČER**“ – JINAK

při mši sv. v 18:00 hod. vánoční písně v úpravě Luboše Fišera – zpívá chrámový sbor

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ OTCE BISKUPA VOJTĚCHA

Jednou před vánočními svátky jsem se pozorně díval do novin, jejich příloh i do nejrozličnějších časopisů, sledoval jsem televizi a internet a musím uznat, že se tématu „Vánoce“ věnovaly neuvěřitelně pečlivě.

Objevil jsem, jaké dárky a za kolik jsou zrovna v kurzu, čím se dá zaručeně potěšit nebo přinejmenším nezarmoutit, jaké jsou zcela nové nebo naopak neuvěřitelně staré vánoční zvyky, a v časopisech jsem viděl množství lákavě vypadajících pokrmů a receptů na ně. Pár dnů před Štědrým dnem jsem se ráno při holení dozvěděl z hlavních rozhlasových zpráv konečně výjimečně radostnou novinu: Zlevnili kapry!

Stále jsem čekal, že se někde objeví aspoň zmínka o vnitřním smyslu Vánoc, proč vlastně podstupujeme všechny přípravy, co se chystáme slavit...

Slova „vánoční příběh“ zadaná do internetového vyhledávače nabídnou přes šest milionů různých odkazů, anglický ekvivalent Christmas Story jich vyhledá více než dvě miliardy. Přesto je vánoční příběh jen jeden.

*Vánoce jsou dobou,
kdy máme pochopit, prožít a oslavit,
že Bůh je láskyplný a štědrý,
že je nám blízko
a že nás obdaroval tím nejcennějším, co měl.*

Přeji vám všem požehnané Vánoce.

+ Vojtěch R. Kule

Cesta do Betléma

Ťukám poutnickou holí do kamene
Slepec do krajiny zatemněné

Opírám se o hůl
jdu tam kde vyzvání
Škrábance a modřiny
patří k hledání

Když nemohu
stoupám na kolena
země je náhle proměněna
Cesta přišla k nám

dveře od jeskyně
otvírám

Stanislav Juránek

Betlémská hvězda

Kraj oblékl si nový šat,
nádherný háv ledových květů
a v tajuplném čekání
život zpomalil svůj běh.

A v pokoře a naději vyhlíží hvězdu hvězd.
Tu hvězdu, která ukazuje
poutníkům správný směr,
kde v chlévě zrodila se láska,

Dítě, které zachránit chce svět.
Ta hvězda svým světlem proniká
do jeskyní lidských srdcí
a vyhání z nich led.

A rozechřívá lidské dlaně,
když s láskou chtějí darovat
a provinění prominout.

S pokorou vzít to dítě
a na své srdce přivinout.

Je to čas lásky a požehnání
a rozevřených náručí,
radosti a odpuštění
že Bůh se k lidem z nebes sklání.

Ne, nad vánoční čas nic krásnějšího není.

Ajan

První kázání z jesliček

Ve chvíli, kdy radostně slavíme narození Spasitele, přichází Boží Syn i sem, i sem mezi nás. Přichází, aby i nás učil žít. Učí nás jak tím, co bude říkat a hlásat, tak tím, co od svého narození je. Představuje se světu jako lidské dítě: „Děťátko se nám narodilo, synáček je nám darován“ - tak jej vítal už staletí dopředu prorok Izaiáš.

Zadívejme se tedy v duchu dobře na toto Dítě, abychom nepřehlédli a nepřeslechli jeho kázání. Co učí náš svět ze své první kazatelný – z jesliček?

Lidem, kteří se nemohou naučit být na sebe hodní, káže lásku. Dítě je plod lásky, z lásky se rodí. Dítě umí lásku opětovat, dítě umí důvěřovat otci, dítě umí žít bezstarostně v důvěře v matku. „Nebudete-li jako maličké děti, Boží království nespátíte.“

Světu, který je plný násilí, jde toto bezmocné dítě hlásat nenásilí. S úsměvem, žertem, po dobrém dosáhneš víc než řevem, hádkou, násilím. A trvalejší je to, cos dosáhl po dobrém, než to, co sis vynutil. Dítě nemůže nikoho nutit, jen zve svým důvěřivým úsměvem.

Člověku, který se honí za slávou a ctižádostí, káže skromnost. Nic mu nevadí, že je mocní a bohatí nepřijali do své společnosti ve městě. Spokojeně si vrní ve chlévě, ve společnosti dobráka volka a hodných pastýřů. Zde najdou povzbuzení všichni lidští psanci, exulanti, všichni, kteří nemohou žít, pracovat, kde by chtěli a dobře uměli. I chlév lze naplnit Boží pohodou.

Dobře se dnes dívejme, abychom uslyšeli, co káže Boží dítě v jeslích každému z nás:

- že to, co zůstává konečnou hodnotou života, je láska, kolik lásky jsme přijali a rozdali,
- že ne ctižádost, ale ochota sloužit je základem pokojné mysli, spokojeného života.
- že ne násilí, ale dobrota srdce je největší lidskou silou,
- že ne zpupný zevnějšek a křiklounství, ale vnitřní hodnoty nakonec rozhodují,
- že je zbytečné čekat, až se svět obrátí, ale že je nutno, abychom se obrátili sami, je tu totiž naděje, že když my budeme dobří, pak ostatní kolem nás snad budou méně zlí,
- že by bylo pro nás marné, kdyby se Ježíš v Betlémě tisíckrát narodil, ale v naší duši kdyby se nenarodil.

A tak vám přeji,

- abyste letos kázání Božího dítěte v jeslích uslyšeli,
- abyste mu porozuměli,
- abyste se nad ním zaradovali
- a vnášeli ho do svého každodenního života.

A teď místo k Betlému, pospěšme k oltáři, nabídněme Ježíši svá srdce za jesličky, nabídněme i svůj domov za Betlém.

*P. Ladislav Simajchl
Cestou do Emauz („C“)
slavnost Narození Páně
půlnoční mše*

Farní knihovna

Milí farníci, po dlouhé době, kdy byla farní knihovna od loňského března až do letošního září uzavřená kvůli covidu, jsme na podzim oprášili police a znovu otevřeli. Knihovna byla sice déle než rok zavřená, ale nové knížky kvůli pandemii vycházet nepřestaly. Kolik jich za tu dobu vyšlo celkem, samozřejmě nevím, ale v naší knihovně jich přibýlo 139. A jejich témata? Jen namátkou vyberu – komentáře k Bibli (28), duchovní život (33), liturgie (11), životopisy různých osobností, papežů a svatých (27) a pro odlehčení i nějaká ta beletrie, tedy humor i detektivky (8).

Další novinkou je zprovoznění katalogu na internetových stránkách naší farnosti (<http://www.farnostzidenice.cz>). Pod záložkou FARNOST, položka FARNÍ KNIHOVNA, najdete ke stažení soubor se seznamem všech dostupných knih. Knihy jsou umístěny na 29 tabulkách podle oborů (biblistika, beletrie, duchovní život, dějiny, církevní dokumenty, ...) a jsou seřazeny podle autorů. Seznam se snad podaří zprovoznit ještě do Vánoc.

Půjčit si náboženskou literaturu v městské knihovně je dnes stále velmi obtížné. Knížek je už víc, než bývalo dříve, ale křesťanských, neřkuli katolických, je jak šafránu. Proto věřím, že při dnešních dosti vysokých cenách (nejen) knih, uvítáte možnost půjčit si kvalitní náboženskou literaturu zdarma. Neplatí se ani vstupní poplatek, ani za půjčené knihy. Mezi námi, průměrná cena knihy je v současnosti asi 250 Kč. A těch knih si můžete půjčit hned několik. Stačí je do dvou měsíců vrátit. V katalogu máme zapsáno přes 5400 svazků, kromě časopisů.

Otevřeno je každou neděli mezi první a druhou mší sv., tj. od 9.00 do 10.00 hod.

Nedávno mě oslovilo vyznání španělské mystičky sv. Terezie z Avily: „... Začít modlitbu bez knihy, to bylo pro mne, jako bych měla vstoupit do války proti hrozivému vojsku, zatímco kniha mi dodávala útěchu, byla mi průvodcem i štítem, jímž jsem odrážela útoky mnohých myšlenek...“

Na shledanou nad knihami se těší za všechny knihovníky

Pavel Jelínek

Farní povánoční rejdnění na ledě

V sobotu 22. 1. 2022 zveme celou naši farnost na 5. povánoční rejdnění na ledě do Saleska v Líšni Kotlanova 13. Pokud epidemiologická situace dovolí, proběhne v rámci programu

od 8:30 do 9:30 hod. hokejový zápas ženatých proti svobodným a od 10:00 do 11:30 hod. farní bruslení a soutěže. Jednotlivé vstupné: dítě 60 Kč a dospělý 90 Kč, rodinné 200 Kč a dospělí hokejisté 150 Kč. Hudba i malé občerstvení budou připraveny. Jste všichni srdečně zváni.

Honza Mendel a tým rejdařů

Informace o stavebních projektech

Milí farníci,

dovolte nám na tomto místě aktualizovat informace o průběžném stavu oprav ve farnosti.

Nejprve informace k průběhu 2. etapy restaurování arkády kostela a paty věže. Během října byly dočištěny pískovcové bloky na patě věže a žulové schody s pískovcovým ostěním při jejím vstupu. Stejně tak došlo k ukončení prací v centrální části arkády a přesunu do posledního úseku směrem do parku. Skrývka podloží i v tomto místě potvrdila jeho nevyhovující skladbu a nezbytnost celkové sanace. V průběhu listopadu došlo ke zpětnému osazení zrestaurovaných schodů i dlažby a k jejímu vyspárování a hydrofobizaci. Dále byl doplněn kus dlouhodobě chybějícího pískovcového obkladu u křížové lodi.

Stavební část prací tak byla ukončena v souladu s plánovaným harmonogramem do konce listopadu. Část prací restaurátorských, především barevné retuše pískovcových prvků, stejně jako dodatečná oprava několika míst na schodech, kde zůstává srážková voda, proběhne s ohledem na klimatické podmínky na jaře.

V zářijovém Siardu jsme vás dále informovali o stavební činnosti v klubu Václav, s jehož stavem jste se následně v hojném počtu seznámili během „dne otevřených dveří“ 28.9. Tou dobou probíhalo statické prověřování možností snížit v místnostech dotčených pracemi podlahu o 10-20 cm a stáli jsme před otázkou, zda k tomuto kroku přistoupit

i v případě obou společenských místností. Vzhledem ke kladnému stanovisku statika a značnému zájmu z vaší strany jsme se pro tuto variantu rozhodli, i přes zvýšení nákladů a časové náročnosti celého díla. Výsledkem bude snížení podlah v celém suterénu o 17 cm, což přispěje k většímu komfortu všech uživatelů klubu.

V době uzávěrky (zač. prosince) je dokončena pokládka a dokumentace skutečného stavu všech páteřních inženýrských sítí, jsou osekány veškeré omítky v klubu a probíhá prohloubení podlahy v poslední místnosti. Na dvoře proběhla instalace zemnicích zakončení hromosvodu fary a sanace původních zídek, v jejímž rámci bylo vybudováno nové širší schodiště.

V prostoru farního suterénu nás nyní čeká vybetonování podlah, výměna oken, dispoziční úprava soc. zázemí, nové omítky a obklady. V plánu je rovněž nové vybavení kuchyně.

Všechny tyto a mnoho dalších oprav je možné realizovat pouze s vaším přispěním a díky vaší štedrosti.

Za to vám všem patří veliký dík! Věříme, že na jaře 2022 se budeme již moci setkávat v novém klubu.

*Michal Fidrmuc
Hynek Kubica*

Neznámý známý Jakub Jan Ryba (1)

„Hej mistře, vstaň bystře! Shlédni na jasnost, nebes na švarnost...“

Tato slova se stala neodmyslitelnou součástí českých Vánoc. Česká mše vánoční J. J. Ryby je dnes jednou z nejhranějších českých skladeb u nás i ve světě a je často jedinou skladbou, díky níž si vzpomeneme na jméno českého skladatele Jakuba Jana Ryby. Zajímavé je, že Ryba sám si pravděpodobně této své skladby nijak významně necenil. Dá se tak usuzovat z toho, že v jeho denících o jejím vzniku nebo provedení nenajdeme ani zmínku.

Co vlastně víme o tomto polozapomenutém představiteli české hudby? Známe jednu, dvě jeho pastorální mše, snad několik vánočních pastorel, někdo možná ví, že byl českým vlastencem, chudým učitelem, který dobrovolně ukončil svůj těžký život... Málokdo ale tuší, kolik hudebního nadání, touhy po vzdělání, píce a dobré vůle skrýval v sobě syn chudého venkovského kantora.

Jeho otec Jakub Jan Ryba byl učitelem a varhaníkem v Přešticích, matka dcerou tamního kantora. 26. 10. 1765 se jim narodil syn Jakub Šimon, který později přijal ještě biřmovací jméno Jan. Rodina žila ve velmi nuzných podmínkách. Bylo to však prostředí, ve kterém se běžně zpívalo a hrálo. I u malého Jakuba se brzy projevilo mimořádné hudební nadání. Od malička se prý nejlépe cítil mezi hudebninami a měl rád hudební nástroje. Ve čtyřech letech se neúspěšně pokoušel psát noty. Vysedával také celé hodiny u klavíru, a když se mu dostaly do rukou staré housle, vrzal na ně tak usilovně, až mu musel být nástroj násilím odňat.

Jednou, asi vprostřed Pašijového týdne, se mu také poštěstilo dostat se na kostelní kůr. Spatřil varhany a zatoužil si na ně zahrát. Kamarád ho vysadil na lavici a sám šel sešlápnout měchy. Hudba, která se ozvala, však zapůsobila na dole modlící se lid velice nelibě. Tu přiběhl dědeček – kantor, Jakuba z lavice sundal a jeho „pomocníku“ uštědřil pohlavek. Od té události si pozornost malého Ryby získaly opět staré housle; tiskl je k srdci, líbal je a objímal, rozmlouval, spal s nimi a dokonce je prý několikrát i umyl.

V příštích letech se pak učil zpěvu, hře na housle a klavír (tehdy clavichord) a už v deseti letech zastupoval otce u varhan. V té době napsal i svou první závažnější skladbu *Salve Regina*.

*Varhany v kostele Povýšení sv. Kříže
ve Starém Rožmitále*

V letech 1781-1785 studoval na piaristickém gymnáziu v Praze. Bylo to šťastné období, plné nového poznávání a obohacené čilým hudebním životem. Navštěvoval pražské chrámy, kde obdivoval hru velkých mistrů. Mnoho skladeb opisoval, mnoho jich skládal. Na gymnáziu při tom všem prospíval nadprůměrně. Toužil se stát slavným hudebníkem.

Na žádost otce však musel studia přerušit a převzít místo kantora. Působil takto postupně v Nepomuku, Mníšku pod Brdy a posléze v Rožmitále pod Třemšínem.

Roku 1790 se oženil s dcerou zemřelého rožmitálského purkrabího Annou Laglerovou. Rybovi měli celkem 13 dětí, dospělosti se dožili 4 synové a 3 dcery. Rybovým působištěm v Rožmitále byla tamější škola a kůr farního kostela Povýšení sv. Kříže. Tento kůr neměl tolik dobrých hudebníků i jiných možností jako kůry kostelů větších měst, takže některé Rybovy pozdější velkolepé skladby zde nemohly být pro svou náročnost vůbec provedeny. V kostele účinkovali většinou hudebníci místní, či z blízkého okolí. Pro tento účel si Ryba též připravoval školní děti, které vyučoval zpěvu, hře na varhany, klavír, housle, violu, violoncello, flétnu, pikolu, klarinet a lesní roh, některé žáky až na čtyři nástroje.

*Kostel Povýšení sv. Kříže
ve Starém Rožmitále*

Rožmitálská škola byla značně zanedbaná a cílevědomý učitel se tu po svém příchodu horlivě pustil do práce. Ačkoli se mu v mnohém dostalo i vysokých ocenění, jeho četné pokrokové reformy vyučování se často setkávaly s nepochopením a nezájmem. Snadno si zde tak získával nepřátele, což mu ztrpčovalo život. Rovněž uživit početnou rodinu s platem vesnického učitele bylo víc než obtížné. Při svém pracovním nasazení ještě po nocích komponoval.

Životní těžkosti se mu postupně odrážely i na zdraví, začaly se objevovat tíživé duševní stavy, které působily i na jeho chování a jednání. Ani vyučování se již nemohl věnovat jako dříve. Stále více se vyhýbal společenskému životu a styku s lidmi. Svou roli sehrála snad i dlouhotrvající choroba. V sobotu 8. 4. 1815 odešel jako obvykle na jitřní mši do Starého Rožmitálu; domů se však již nevrátil. Přesné odůvodnění jeho dobrovolné tragické smrti je podnes záhadou.

... pokračování příště ...

Martina Cecílie Lavičková, III OP

Okénko do světa (7)

CÍRKEV V POLSKU SE RYCHLE MĚNÍ

Milí bratři a sestry, přátelé v Židenicích!

Tento rok jsem strávil 4 měsíce v Polsku, přesně v jeho severozápadní části u německé hranice, kde pracuje asi 200 salesiánů Dona Boska ve 28 komunitách, 17 školách (4000 žáků), 35 farnostech (100 000 duší) a 5 domech pro děti a mladé, kteří nemají dobré rodinné zázemí (dnes už se tomu neříká dětský domov).

Není snadné to popsat. V těchto letech probíhají v celém Polsku velmi rychlé a dynamické procesy – společnost je rozdělená na levice a pravici, lidé se odhlašují z církve, rodiče nechtějí, aby děti ve školách chodily na dvě hodiny náboženství týdně. Prostě být katolíkem se již v Polsku nenosí. Děti ani nevědí, kdo byl Karol Wojtyla (sv. Jan Pavel II). Asi dva miliony Poláků ještě stále pracují za hranicemi (hlavně v Anglii a Německu), i když se jich také hodně vrací do vlasti, která vypadá mnohem bohatší než dřív. A samozřejmě, jak se rychle vyliďňují kostely, (z 10% v části, kde jsem byl na vizitaci, také na vesnicích) – tak rychle se už vyliďňují nejen diecézní semináře, ale také noviciáty řeholníků. Pro nás salesiány je to o 400 spolubratří méně než před 25 lety, kdy nás bylo 1200, a v jediném polském noviciátě je letos jen 5 mladých!

Je to prostě Polsko, kde být mladým křesťanem, katolíkem (v zemi s 38 miliony obyvatel a 10 000 kostelů, z nichž tisíce byly vybudovány v posledních 50 letech) dnes vyžaduje velkou odvahu!

Co se vlastně děje?

Během těch čtyř měsíců jsem potkal hodně mladých lidí; málo ve farnostech, mnohem více v našich školách. Potkal jsem katechety, kteří učí katechezi (katolické náboženství) na školách. Sloužil jsem mše svaté pro mnoho dětí, které se v našich farnostech připravují na svátost biřmování. Byl jsme také svědkem, jak se rekordní rychlostí zmenšuje počet ministrantů ve farnosti. V jedné z našich salesiánských škol jsem byl svědkem, jak se naši žáci stydí modlit se před svými kamarády. Ale také jsem byl na víkendů, kde jsou formováni naši

animátoři v oratořích a farnostech, nebo také v různých

katolických hnutích (katoličtí skauti, obnova v Duchu svatém, neokatechumenát, ministranti a jedno typicky polské – Oázy Světlo-Život). Co je ale společné pro všechny: stále méně členů a stále více starších.

Církev jednoduše stárne a je stále menším stádcem i v Polsku. Je vidět, že ta bašta katolické církve, jak jsme Polsko v minulosti viděli, není výjimkou na evropském kontinentě, kde se rodí stále méně dětí, kde je stále více sirotků. V Polsku se dětem, jejichž rodiče pracují na západě, říká eurosirotki. Je cítit stále větší propast mezi kněžími, biskupy a laiky, mezi generacemi. Každý den je cítit ono DNA polské katolické církve, kterému se říká klerikalismus; kde se ti, kteří mají sloužit celému společenství, považují za vyšší kastu.

Rodiče narození již v postkomunistické době většinou přivedou děti ještě ke svátostem, ale brání jim chodit na katecheze v kostele nebo do společenství. Blahobyť, materialismus a digitální kultura dokonávají svoje dílo...

Během minulých čtyř měsíců jsem se ptal sám sebe: Jak jim dodat odvahy? Jak je inspirovat, aby odvahu neztráceli? Jak probudit mladé, kteří ještě přijdou do kostela, ale nejsou zapojeni do společenství? Ani to Písmo svaté nedostanou dříve než při biřmování. A tato svátost se v Polsku dá nazývat oficiálním odchodem z církve za přítomnosti biskupa. A ta nejtěžší otázka pak je, jak probudit naše starší salesiány, aby naslouchali více mladým.

Viděl jsem také některé mladší a horlivé salesiány, kteří animují mladé rodiny a vytvářejí v našich farnostech malá ohniska, kde se všichni cítí doma. Potkal jsem také mladé animátory Oázy, kteří mají fantastického misijního ducha. Měl jsem pěkné rozhovory s nadšenými ministranty, kteří hledají svoje povolání v církvi.

Obdivoval jsem také velké nadšení učitelů na našich základních a středních školách, kteří přibližují dětem misie, dobrovolnictví a životní styl služby.

V této adventní době vás prosím o prostou modlitbu za církve od České republiky, kde sv. Vojtěch před 1050 lety položil svůj život pro Pána Ježíše. Určitě ta mapa světa, kterou jsem přivezl a rozséval v našich domech, farnostech, oratořích a střediscích mládeže, je symbolem univerzální – katolické církve, ve které je také Polsko. Bylo pěkným překvapením potkat se se dvěma mladými africkými salesiány ze Zambie a Malawi, kteří byli letos vysláni, aby probudili naše spolubratry. Ten geniální nápad měl jeden ze čtyř polských salesiánských provinciálů. A oni se naučili polsky v rekordním čase...

P. Václav Klement, SDB